

positive initiativer. Som jeg nærmere vil redegøre for, kan regeringen imidlertid ikke støtte det foreliggende beslutningsforslag.

Som forholdene er i dag, vil en person, der varetægtsfængsles eller indsættes til afsoning, straks efter indsættelse bliver kontakten af en fængselsfunktionær og i løbet af den første uge af en socialrådgiver og eventuelt andre relevante fagpersoner.

Man har i første omgang særlig fokus på de helt akutte problemer, som f.eks. husleje, økonomi og familiemæssige forhold, herunder i relation til den indsatte's børn. Herefter arbejder man videre med en bredere afdækning af den indsatte's forhold, og der følges bl.a. nærmere op på spørgsmålet om besøg af eventuelle børn. Det er dog langt fra alle indsatte, der ønsker, at deres børn skal inddrages i sagsbehandlingen i institutionen. Nogle indsatte ønsker således af personlige grunde først at gøre sig overvejelser om eventuelle besøg af børn på et senere tidspunkt efter indsættelsen. Hvis en indsat ønsker at modtage besøg af sit barn, er der forskellige regler på området, der sikrer, at besøg af børn har en særlig status og undergives en særlig sagsbehandling.

Først og fremmest fremgår det af vejledningen til besøgsbekendtgørelsen og af varetægtsbekendtgørelsen, at ansøgninger om besøg af børn så vidt muligt skal imødekommes. Desuden bør institutionerne overveje muligheden for tilladelse til udvidede besøg, dvs. i længere tid end minimumsbesøgstiden, når det drejer sig om besøg af børn.

Der er også indført særlige regler for at værne barnet i forbindelse med besøg i fængsler og arresthuse, og barnet skal f.eks. normalt ledsages af en voksen i forbindelse med besøget. Om dette udgangspunkt i det enkelte tilfælde skal fraviges, vil blive afgjort på baggrund af en konkret vurdering af bl.a. barnets alder, modenhed og forhold til den indsatte.

Derudover skal der normalt foreligge samtykke fra forældremyndighedens indehaver, og hvis et barn er anbragt uden for hjemmet, f.eks. i familiepleje, skal kommunen normalt give tilsagn til besøg i institutionen, og en kommunal medarbejder eller familieplejen skal ledsage barnet til besøget. I de særlige tilfælde, hvor barnet selv er den forurettede for den kriminalitet, som er grundlaget for fængslingen, foretages der selvfølgelig en meget nøje konkret vurdering af, om – og i givet fald hvordan – et besøg skal gennemføres.

Når en indsat ønsker besøg af sit barn, vil der altid blive foretaget en meget konkret vurdering i sagsbehandlingen i Kriminalforsorgen, bl.a. for at sikre, at den indsatte i størst muligt omfang kan få besøg af sit barn. I nogle tilfælde kræver besøget som nævnt dialog med forældremyndighedens indehaver, og i andre tilfælde skal kommune og familiepleje kontaktes. Endelig må og skal udgangspunktet altid være barnets tarv.

Kriminalforsorgen har løbende fokus på forholdene omkring besøg af de indsatte's børn, og der er taget flere forskellige initiativer på det område. For at skabe større opmærksomhed om indsatte's børn og deres behov har Kriminalforsorgen f.eks. i oktober 2008 i samarbejde med en familierapeut med særlig viden om børn gennemført 3 temadage for personale med tilknytning til besøgsafdelingerne. Formålet med disse temadage var at skabe større forståelse for, hvordan besøgsituationen opleves i børnehøjde.

Jeg kan også nævne, at der i flere institutioner er indrettet særlige faciliteter, der retter sig mod besøgende børn, f.eks. besøgslejligheder, hvor den indsatte kan have besøg af familien i weekenden, familierum med bl.a. legeredskaber til børn, særlige legeområder både udendørs og indendørs, og desuden har der i Statsfængslet i Vridsløselille været iværksat et udviklingsarbejde i samarbejde med Egtmondfonden med henblik på at skabe mere børnevenlige besøgsfaciliteter. Besøgsområdet er nu indrettet meget børnevenligt i relation til møbler, legetøj m.v.

Kl. 10:38

Jeg er helt enig i, at vi skal have fokus på de indsatte's børn og børnenes besøgsmuligheder, og efter min opfattelse gør man allerede i dag i Kriminalforsorgen et stort arbejde for at tage vare på børnene på betryggende vis.

Jeg mener imidlertid ikke, at et krav om, at der pr. automatik skal udarbejdes en firkantet besøgsplan for indsatte med børn, vil gavne hverken børnene eller den indsatte. En sådan plan vil jo alligevel hele tiden skulle tilpasses barnet og den indsatte's aktuelle situation og behov, og eventuelle besøg vil derfor alligevel skulle aftales løbende. Efter min opfattelse bør man i disse sager fastholde den helt konkrete tilgang til besøg af den indsatte's børn, som man har i dag, og som giver de bedste muligheder for løbende at tilpasse besøgene til børnenes og den indsatte's situation. Kriminalforsorgen har i øvrigt oplyst, at man vil understrege over for institutionerne, at det skal sikres, at det allerede ved